

Přišel na ňo mesliveček,
polesnýho mládeneček.

»Co to, holka, co to děláš,
že se ani nevhledáš?«

Proč bech já se vohlídala,
dež sem škode nedělala.

»Te mosíš bet zmordovaná,
pod javorem zakopaná.«

Než bech se zmordovat dala,
rač bech třikrát zavolala.

»Aj můžeš třeba štyrykrát,
nehosleší ti hani fták.«

Dež ponéprv zavolala,
ali je se zelenala.

Dež podruhý zavolala,
dóbrava se rozlehala.

Dež po třetí zavolala,
svýho bratra dovolala.

Mlačí bratr to hoslyšel,
staršímo to povídat šel.

»Hola! bratře, zle je s námi,
naša sestra volá v háji.

Zapříhnite vraný koně,
do háječka pojedeme.«

Dež na to lóko přijeli,
sestřičko tam neviděli.

Spatřili tam meslivečka,
polesnýho mládenečka.

»Co to děláš, meslivečko,
že máš vod krvje šavličko?«

Zastřelil sem holubičko,
v menářovém vokýnečko.

»To nebela holubička,
to bela naša sestřička.

Te mosíš jít do vězení,
kde božího světla není.«

105.

Z Bělé u Jevíčka.

Za tó Čer - nó Ho - ró, for - ma - ni tam je - dó, v Bosko - vi - cich

v panskym domě ko - ně na - pá - ji - jó.

Za tó Černó Horó, formani tam jedó,
v Boskovicich v panskym domě koně napájijó.

Napojil konička a šel se máti ptat:
budete-li, má matičko, vaši dcerku vdávat?

Šak já jí nebráním ani zakazuju,
jak udělá, tak bude mět, šak já s ní nebudu.